Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: P-253/2026-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Mariji Grgešić kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužitelja BORISA FRAS, Ulica Josipa Štolcera Slavenskog 17, 40 000 Čakovec, OIB: 49435773421 zastupan po Andreji Štefan, odvjetnici u Čakovcu, O. Keršovanija 1, protiv tuženika PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, zastupana po pun. odvj. Goranu Suić, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave u prisutnosti pun. tužitelja i tužitelja osobno, te zamjenika pun. tuženika, temeljem odredbi čl. 335. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22 i 114/22 – dalje u tekstu ZPP), 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

1. Utvrđuje se da su ništetne odredbe i dijelovi odredbi Ugovora o kreditu broj: 9012216579 solemniziranog po javnom bilježniku Jasenki Crnčec iz Čakovca, pod brojem OU-45/07 dana 11.01.2007.g. sklopljenog između PRIVREDNE BANKE ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 i BORISA FRASA, Ulica Josipa Štolcera Slavenskog 17, 40 000 Čakovec, OIB: 49435773421, 4 / 6 i to odredbe članka 10. u kojima stoji:

Korisnik kredita može vratiti kredit i prije roka određenog u točki 7.1. ovog Ugovora u cijelosti ili djelomično sukladno aktima Banke, ali je o tome dužan unaprijed obavijestiti Banku. U tom slučaju Korisnik kredita dužan je platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita u visinu utvrđenoj aktima Banke važećim na dan prijevremene otplate, te članka 12.8. u kojima stoji: Potpisom ovog Ugovora ugovorne strane izjavljuju da su upoznate s Općim uvjetima poslovanja PBZ d.d. s građanima i pristaju na njihovu primjenu. Ugovorne strane su suglasne da se, na sve što nije regulirano ovim Ugovorom, primjenjuju Opći uvjeti poslovanja PBZ d.d. s građanima, ostali akti Banke kojima je regulirano kreditiranje građana, te da prihvaćaju sve njihove izmjene i dopune, o čemu će ih Banka izvijestiti putem svojih distribucijskih kanala.

2. Utvrđuje se da su ništetne odredbe i dijelovi odredbi 1. Dodatak ugovoru o kreditu broj: 9012216579 sklopljenog 09.07.2010.g između PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 i BORISA FRASA, Ulica Josipa Štolcera Slavenskog 17, 40 000 Čakovec, OIB: 49435773421 i to odredbe članka 5. u kojima stoji: Korisnik kredita dužan je platiti Banci naknada za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 1% (slovima: jedanposto) od uplaćenog iznosa odnosno = 252,80 kuna (slovima: dvijestopedesetdvije KN i osamdeset LP).

3. Utvrđuje se da su ništetne odredbe i dijelovi odredbi 2. Dodatak ugovoru o kreditu broj: 9012216579 od dana 03.11.2010.g. sklopljenog između PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 i BORISA FRASA, Ulica Josipa Štolcera Slavenskog 17, 40 000 Čakovec, OIB: 49435773421 i to odredbe:
članka 5. u kojima stoji: Korisnik kredita je dužan platiti Banci naknada za djelomičnu prijvremenu otplatu kredita u iznosu od 1% (slovima: jedanposto) od uplaćenog iznosa odnosno = 550,80 kuna (slovima: petstopedeset KN i osamdesetosam LP).

4. Utvrđuje se da su ništetne odredbe i dijelovi odredbi 3. Dodatak ugovoru o kreditu broj: 9012216579 od dana 28.01.2013.g. sklopljenog između PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 i BORISA FRASA, Ulica Josipa Štolcera Slavenskog 17, 40 000 Čakovec, OIB: 49435773421 i to odredbe: članku 5. u kojima stoji: Korisnik kredita je dužan platiti Banci naknada za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 1% (slovima: jedanposto) od uplaćenog iznosa odnosno = 250,00 kuna (slovima:dvijestopedeset KN).

5. Utvrđuje se da su ništetne odredbe i dijelovi odredbi 4. Dodatak ugovoru o kreditu broj: 9012216579 od dana 04.03.2013.g. sklopljenog između PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 i BORISA FRASA, Ulica Josipa Štolcera Slavenskog 17, 40 000 Čakovec, OIB: 49435773421 i to odredbe: članku 5. u kojima stoji: Korisnik kredita je dužan platiti Banci naknada za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 1% (slovima: jedanposto) od uplaćenog iznosa odnosno = 314,00 kuna
(slovima:tristočetrnaest KN).

6. Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 da tužitelju BORISU FRASU, Ulica Josipa Štolcera Slavenskog 17, 40 000 Čakovec, OIB: 49435773421 isplati 181,50 EUR-a zakonskim zateznim kamatama koje teku na iznos od:
- 33,55 EUR-a od 10.07.2010.g pa do isplate,
- 73,10 EUR-a od 04.11.2010.g. pa do isplate,
- 33,18 EUR-a 29.01.2013.g. pa do isplate,
- 41,67 EUR-a 05.03.2013.g. pa do isplate,

od dana dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do 30.06.2011. po stopi od 14% godišnje, od 01.07.2011. pa do 31.07.2015. po stopi od 12% godišnje, od 01.08.2015. pa do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. pa do 30.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne

operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za
tri postotnih poena, a od 31.12.2023 pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo
polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

7. Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 da tužitelju BORISU FRASU, Ulica Josipa Štolcera Slavenskog 17, 40 000 Čakovec, OIB: 49435773421 naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 663,72 EUR-a, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.Tužitelj je po punomoćnici podnio sudu tužbu dana 29. kolovoza 2025.g., protiv tuženika Privredne banke Zagreb d.d. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti te isplate novčanog iznosa od 181,50 EUR-a, sa zakonskom zateznom kamatom, u kojoj navodi da je tuženik kao kreditor i trgovac s tužiteljem kao potrošačem sklopio dana 10. siječnja 2007.g. Ugovor o kreditu br. 9012216579, kojim ugovorom je tužitelju odobren i stavljen na raspolaganja kredit u CHF u visini od 72.679,51 CHF, protuvrijednost u kunama, te se je tužitelj obavezao vratiti tuženiku kredit s pripadajućom kamatom koja je promjenjiva, a izračunava se u skladu s Odlukom banke o kreditiranju građana, te je ugovorena obročna otplata kroz 252 mjeseca u jednakim mjesečnim anuitetima, radi kupnje stambenog objekta.

1.1.Tužitelj navodi da je dana 9.7.2010.g sklopljen 1. Dodatak ugovora o kreditu br. 90122216579, prijevremena djelomična otplata i skraćenje roka otplate, dana 3.11.2010. da je sklopljen 2. Dodatak ugovora o kreditu br. 90122216579, prijevremena djelomična otplata i skraćenje roka otplate, dana 28. siječnja 2013.g. da je sklopljen 3. Dodatak ugovora o kreditu br. 90122216579, prijevremena djelomična otplata i skraćenje roka otplate i dana 4.3.2013.g. da je sklopljen 4. Dodatak ugovora o kreditu br. 90122216579, prijevremena djelomična otplata i skraćenje roka otplate.
Tužitelj navodi da je Ugovor solemniziran po JB Jasenki Crnčec iz Čakovca pod brojem OU 45/07 od 11. siječnja 2007.g.

1.2. Tužitelj ističe da je u čl. 10. predmetnog ugovora ugovoreno da korisnik kredita može vratiti kredit i prije roka određenog u točki VII.1.1. tog ugovor u cijelosti ili djelomično sukladno aktima banke, ali je o tome dužan unaprijed obavijestiti banku. U tom slučaju korisnik kredita dužan je platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita u visini utvrđenoj aktima banke važećim na dan prijevremene otplate. Tužitelj se poziva i na odredbu čl. 12. 8. točka . predmetnog ugovora iz kojeg proizlazi da

ugovorne strane izjavljuju da su upoznate s Općim uvjetima poslovanja PBZ d.d. s građanima i pristaje na njihovu primjenu.
Nakon čega tužitelj navodi kako je sklopio 4 dodatka ugovora o kreditu, u prvom dodatku da u čl. 5. tog dodatka stoji da je kao korisnik kredita dužan platiti banci naknadu za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 1 % od uplaćenog iznosa odnosno 252,80 kn, u drugom dodatku ugovora o kreditu da stoji kako je kao korisnik kredita dužan platiti banci naknadu za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 1 % od uplaćenog iznosa odnosno 550,80 kn, u trećem dodatku ugovora o kreditu da stoji kako je također kao korisnik kredita dužan banci platiti naknadu za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 1 % od uplaćenog iznosa, odnosno 250,00 kn, a isto da se navodi i u 4. dodatku ugovora o kreditu te je kao korisnik kredita banci platio naknadu za djelomičnu prijevremenu otplatu u iznosu od 1 % od uplaćenog iznosa odnosno 314,00 kn.

1.3. Tužitelj se poziva na Izvod iza zapisnika sa sastanka predsjednika Građanskih odjela Županijskih sudova i Građanskog odjela VS RH, održanog on line 5. studenoga 2020.g. a iz kojeg proizlazi da ugovorna odredba iz Ugovora o kreditu kojom je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača može biti utvrđena ništetnom ako se o toj odredbi nije pregovaralo. Isto tako tužitelj se poziva na sudsku praksu te Odluke VSHR br. Rev-112/18 od 9.3.2022.g., Rev-659/22 od 14.6.2022.g., Rev-43/22 od 14.6.2022.g., a poziva se i na odredbu čl. 1024 Zakona o obveznim odnosima.

1.4. Tužitelj navodi da je predmetni kredit prijevremeno otplatio prilikom sklapanja dodataka 1. do 4. time da je svaki put na traženje tuženika bez ikakovih pojašnjenja i pregovora morao platiti novčane iznose koje je naveo, a što ukupno iznosi 1.367,60 kn odnosno 181,50 EUR-a, na ime naknade za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita, te tužitelj smatra da je tuženik tkzv. Izlaznu naknadu naplatio temeljem ništetnih ugovornih odredbi radi čega tužitelj ima pravo potraživati vraćanje plaćenog iznosa te predlaže da sud usvoji tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

2. Sud je rješenjem od 2. rujna 2025.g., dostavo tužbu tuženiku radi davanja pisanog odgovora na tužbu uz upozorenja iz čl. 331 B. ZPP-a, kao i čl. 284. st. 3. i čl. 285. st. 1. ZPP-a, te čl. 299. st. 1. 2 i 3. ZPP-a. Tuženik je po punomoćniku dostavio pisani odgovor na tužbu dana 3.10.2025.g. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, te ističe i prigovor zastare.

2.1. Tuženik ističe kako je tužba podnesena 29.8.2025.g., te smatra kako je istaknuti prigovor zastare osnovan. Ističe da se na zahtjev za isplatu temeljem stjecanja bez osnove primjenjuje opći zastarni rok od 5 godina iz čl. 225. Zakona o obveznim odnosima. Smatra kako su sva potraživanja tužitelja nastala prije 29.8.2020.g. zastarjela. Poziva se na Odluku suda Europske unije u predmetu C.561/21, a poziva se i na presudu OS u Varaždinu u predmetu br. P-1018/19-30 od 8. studenoga 2021.g. koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Rijeci br. Gž-34/2022-7 od 9. travnja 2025.g., te da su između ostalog utvrđene ništetne odredbe predmetnog ugovora u dijelu u kojem je ugovorena odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, te tuženik smatra kako se je tužitelj u tom predmetu pozivao na pravomoćnu presudu Visokog Trgovačkog suda RH br. Pž-6632/2017-10 od 14.6.2018.g., te smatra da je nesporno da je tužitelj znao, odnosno razumno mogao

znati za postojanje okolnosti koje za posljedicu imaju ništetnost ugovorne odredbe o naknadi i to prema praksi prema kojoj se utvrđuje nastupanje zastare u odnosu na predmet Visokog Trgovačkog suda RH.

2.2.Tuženik navodi da prihvaćanjem teze da bi zastara restitucijskog zahtjeva za povrat onoga što je plaćeno na temelju ništetne odredbe počela teći tek od pravomoćnosti odluke kojom se ništetnost pojedinačno utvrđuje, a za što nema nikakvog utemeljenja u zakonskom propisu da se praktično prihvaća rješenje kako zastara takvih restitucijskih zahtjeva nikada ne nastupa.
Tuženik smatra da tužitelj nema pravni interes za utvrđenje ništetnosti jer smatra da je na kondenatorni zahtjev tužitelja nastupila zastara, pa deklaratorni zahtjev ne može biti sam sebi svrha, nadalje tuženik navodi da tužitelj nije dokazao status potrošača, da tužitelj nije ovlašten isticati ništetnost odredbi o naknadi za djelomično prijevremenu otplatu kredita s obzirom na odredbu čl. 326 st. 2. ZOO-a, nadalje da tužitelj ne navodi u čemu bi se sastojala nepoštenost odnosno ništetnost sporne odredbe, kao i gdje tužitelj traži utvrđenje ništetnosti u odnosu na ugovorne odredbe kojom tužitelj potvrđuje upoznatost prihvaćanje Općih uvjeta poslovanja tuženika.

2.3. Tuženik navodi da sporna odredba Ugovora o kreditu u pogledu tkzv. izlaznih naknada nije nepošteno ugovorena niti je posljedično ništetna, već smatra da je ta ugovorna odredba tijekom cijelog trajanja ugovornog odnosa bila jasna, lako razumljiva, uočljiva i određena.

Tuženik se poziva na odredbu čl. 173. st. 1. Zakona o bankama (NN.84/02) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja spornog Ugovora, te da je tuženik zakonito zaračunao jednokratne naknade uključivo i naknadu za obradu kredita. Tuženik ističe kako je Ministarstvo financija RH donijelo pravilnik o naknadama za potrošačke kredite (NN.15/14 kojim se detaljnije razrađuju vrste naknada koje vjerovnik zaračunava za obavljanje usluga u poslovima kreditiranja potrošača. Tuženik ističe kako je djelovao u dobroj vjeri u smislu čl. 81. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača i čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ.

Tuženik smatra da se odredba čl. 1024 Zakona o obveznim odnosima ne može primijeniti na tzv. Izlaznu naknadu jer su takve vrste naknada bile dopuštene, te tuženik smatra da kao kreditna institucija ne mora detaljno navoditi sve usluge koje se pružaju u zamjenu za predmetnu naknadu. Iznos koji je određen u postotku od iznosa kredita, a u konkretnom slučaju to je 1 %, zasigurno ne predstavlja obvezu koja bi tužitelju uzrokovala značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Tuženik ističe da se ugovaranje izlazne naknade u postotku o iznosa uplate temelji na načelu razmjernosti.

2.4. Tuženik navodi da je tužitelj pri sklapanju ugovora 2007.g. bio upoznat sa svim aspektima naknade za prijevremenu otplatu kredita da su potrošačima bile dostupne različite opcije kreditnih proizvoda s različitim visinama naknada, te da se ne može govoriti o unaprijed nametnutoj odredbi bez mogućnosti izbora, već se radi o komercijalnom uvjetu o kojem se u okviru ugovaranja pregovaralo.

Tuženik osporava zahtjev tužitelja koji se odnosi i na traženu isplatu kamate, te predlaže da sud odbije tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom.

3. Radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja sud je pročitao tužbu (list 1 do 6), izvršio uvid u Ugovor o kreditu br. 9012216579, od 10. siječnja 2007.g. (list 9 do 14), u prvi dodatak Ugovora o kreditu od 9.7.2010.g. (list 15) u drugi dodatak

ugovora o kreditu od 3.11.2010.g. (list 17 i 18), u treći dodatak ugovora o kreditu od 28. siječnja 2013. list 19 i 20 u 4. dodatak ugovora o kreditu od 4.3.2013.g. (list 21 i 22) u pregled uplata po kreditu (list 23 do 25), u podnesak od 22.102025.g. (list 51 do 53), podnesak od 23.12.2025.g. (list 104 do 108), zapisnik od 3. lipnja 2026.g. podnesak tužitelja od 10.6.2026.g. (list 122 do 124), te zapisnik od 14. srpnja (list 128 i 129).

4. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev za utvrđenje ništetnom i bez pravnog učinka dio odredbe Ugovora o kreditu br. 9012216579 od 10.1.2007.g., i to u čl. 10. u kojoj se navodi da korisnik kredita može vratiti kredit i prije roka određenog u točki 7.1. tog Ugovora u cijelosti ili djelomično sukladno aktima banke, ali je o tome dužan unaprijed obavijestiti banku, te je u tom slučaju korisnik kredita dužan platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita u visini utvrđenoj aktima Banke važećim na dan prijevremene otplate, kao i odredbe čl. 12.8. u kojoj stoji da potpisom ovog ugovora Ugovorne strane izjavljuju da su upoznate s Općim uvjetima poslovanja PBZ d.d. s građanima i pristaju na njihovu primjenu. Ugovorne strane su suglasne da se, na sve što nije regulirano ovim Ugovorom primjenjuju Opći uvjeti poslovanja PBZ d.d. s građanima, ostali akti banke kojima je regulirano kreditiranje građana, te da prihvaćaju sve njihove izmjene i dopune, o čemu će ih Banka izvijestiti putem svojih distribucijskih kanala, te zahtjev za utvrđenje ništetnim i dijelova odredbi 1. dodatka ugovora o kreditu od 9.7.2010.g., i to čl. 5. u kojoj stoji da je korisnik kredit dužan platiti banci naknadu za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 1 % od uplaćenog iznosa odnosno 252,80 kn, nadalje utvrđenje da su ništetne odredbe i dijelovi odredbi 2. Dodatka ugovora o kreditu od 3.11.2010.g., u kojem u čl. 5. stoji da je korisnik kredita dužan platiti banci naknadu za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 1 % od uplaćenog iznosa odnosno 550,80 kn, utvrđenje ništetnim odredbe i dijelova odredbi 3. Dodatka Ugovora o kreditu od 28.1.2013.g., gdje u odredbi čl. 5. stoji da je korisnik kredita dužan platiti banci naknadu za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 1 % od uplaćenog iznosa odnosno 250,00 kn, te utvrđenje ništetnim odredbe i dijelova odredbi 4. Dodatka Ugovora o kreditu od 4.3.2013.g., gdje u odredbi čl. 5. stoji da je korisnik kredita dužan platiti banci naknadu za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 1 % od uplaćenog iznosa odnosno 314,00 kn, a što ukupno iznosi 1.367,60 kn, odnosno 181,50 EUR-a.

6. Između stranaka nije sporno da je tužitelj sa tuženikom sklopio Ugovor o kreditu br. 9012216579, od 10.1.2007.g, koji je potvrđen kod Javne bilježnice Jasenke Crnčec iz Čakovca pod brojem OU-45/07 dana 11.1.2007.g., temeljem kojeg Ugovora je tuženik tužitelju odobrio i stavio na raspolaganje kredit u CHF, u visini od 72.679,51 CHF protuvrijednosti u kunama obračunat po srednjem tečaju na dan korištenja kredita, za kupnju stambenog objekta, a tužitelj se je obavezao isti vratiti tuženiku s pripadajućom kamatom po kamatnoj stopi koja je primjenjiva, sukladno s Odlukom banke o kreditiranju građana i koja na dan sklapanja Ugovora iznosi 4,35 % godišnje, a također je nesporno da je tuženik s tužiteljem zaključio još 4. Dodatka ugovora o kreditu, te se je u čl. 5. tih dodataka tužitelj kao korisnik kredita obvezao da će platiti banci odnosno kreditoru naknade za djelomične prijevremene otplate kredita u iznosu od 1 % od uplaćenog iznosa, te je s te osnove tuženiku platio

ukupno 1.367,60 kn, odnosno 181,50 EUR-a, na ime naknade za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita odnosno tkzv. izlaznu naknadu.

Nesporno je da je u čl. 10. Ugovora o kreditu br. 9012216579, od 10.1.2007.g. ugovoreno da korisnik kredita može vratiti kredit i prije roka određenog u točki 7.1. ugovora u cijelosti ili djelomično sukladno aktima banke, ali je o tome dužan unaprijed obavijestiti banku, te je u tom slučaju dužan platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita u visini utvrđenoj aktima banke važećim na dan prijevremene otplate, a nesporno je i to da je ugovorena i odredba čl. 12. točka 8. Ugovora o kreditu a iz koje proizlazi da potpisom Ugovora, ugovorne strane izjavljuju da su upoznate s Općim uvjetima poslovanja PBZ d.d. s građanima i pristaju na njihovu primjenu, da su suglasne da se na sve što nije regulirano Ugovorom primjenjuju Opći uvjeti poslovanja PBZ d.d. s građanima te ostali akti Banke, kojima je regulirano kreditiranje građana te da prihvaćaju sve njihove izmjene i dopune o čemu će ih banka izvijestiti putem svojih distribucijskih kanala.

7. Između stranaka je sporno da li su ugovorne odredbe i to čl. 10. i čl. 12.8. Ugovora o kreditu br. 9012216579, kao i odredba čl. 5. prvog Dodatka ugovora o kreditu od 9.7.2010.g., zatim odredba čl. 5. drugog Dodatka ugovora o kreditu od 3.11.2010.g., odredba čl. 5. trećeg Dodatka ugovora o kreditu od 28.1.2013.g., te odredba čl. 5. 4. Dodatka Ugovora o kreditu od 4.3.2013.g., nepoštene, a time i ništetne, a sporno je i to da li je potraživanje tužitelja u zastari.

8. Odredbom čl. 81. st. 1. i st. 3. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, br. 93/03, dalje: ZZP/03), koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog Ugovora o kreditu, određeno je da se nepoštenom odredbom smatra ona o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje neravnotežu u odnosima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, te se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Prema čl. 82. citiranog zakona ugovorne odredbe koje bi se uz ispunjenje pretpostavki iz čl. 81. ovog zakona mogle smatrati nepoštenima jesu primjerice odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja ugovorne odredbe bez valjanog ugovorom predviđenog razloga.

Prema čl. 84. ZZP/03 nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni, ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive. Odredbom čl. 87. st.1. ZZP/03 je određeno da je nepoštena ugovorna odredba ništava.

9. Sud smatra da je ništetna ugovorna odredba čl. 10. i čl. 12.8. Ugovora o kreditu br. 9012216579, od 10.1.2007.g, kao i odredbe čl. 5. prvog Dodatka ugovora o kreditu od 9.7.2010.g., zatim odredba čl. 5. drugog Dodatka ugovora o kreditu od 3.11.2010.g., odredba čl. 5. trećeg Dodatka ugovora o kreditu od 28.1.2013.g., te odredba čl. 5. 4. Dodatka Ugovora o kreditu od 4.3.2013.g., budući da su te ugovorne odredbe protivne prisilnim propisima i to odredbi čl. 96. Zakona o zaštiti potrošača (NN.79/07). Iz te zakonske odredbe proizlazi da je Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo se smatra nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od

strane trgovca, te zbog toga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj, a poglavito se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

10. Tužitelj Boris Fras koji je saslušan na glavnoj raspravi od 2. listopada 2026.g., naveo je kako je kao korisnik kredita sa tuženikom kao kreditorom sklopio Ugovor o kreditu temeljem kojeg mu je tuženik stavio na raspolaganje novčani iznos od 72.679,51 CHF protuvrijednost u kunama, a koji novac je iskoristio za kupnju stana, te je naveo da u tom stanu i danas živi.
Tužitelj je naveo kako je u međuvremenu kredit otplatio i da je želio smanjiti rok otplate kredita, te da je u tu svrhu sa tuženikom sklopio još 4. Dodatka ugovora o kreditu, te je naveo datume sklapanja svakog od dodataka ugovora o kreditu a sve s osnove prijevremene otplate kredita i skraćenja roka otplate.

Tuženik je u svom iskazu dalje naveo da je u svakoj od tih situacija tuženiku platio naknadu za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita, i to u visini od 1 % od uplaćenog iznosa.

Tužitelj je naveo da se s njim kao korisnikom kredita nije pojedinačno pregovaralo niti kada je zaključio Ugovor o kreditu 10. siječnja 2007.g., a isto tako niti u situaciji kada je zaključivao 4. Dodatka ugovora o kreditu, nadalje, da mu nije objašnjeno od čega se sastoje troškovi koji su mu naplaćeni od strane banke kao kreditora, a ticali su se naplate tkzv. izlazne naknade za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita u visini od 1 % od uplaćenog iznosa kako je to navedeno u čl. 5. sva 4 dodatka ugovora o kreditu ,te da se je radilo o sistemu tuženika (uzmi li ostavi).

Tužitelj je naveo da mu kao potrošaču nije objašnjena svrha izlazne naknade koju je plaćao, jednostavno to je bilo navedeno na obrascu – formularu Dodatka ugovora o kreditu, a na isti način tuženik je postupio i kada je zaključivao Ugovor o kreditu br. 9012216579, od 10.1.2007.g. odnosno da nije mogao kao potrošač razgovarati i postavljati pitanja djelatniku banke, što se tiče odredaba ugovora o kreditu i dodataka ugovora o kreditu, odnosno da kao potrošač nije mogao utjecati na sadržaj ugovornih odredbi tj. da nije mogao mijenjati niti sadržaj osnovnog ugovora o kreditu niti sadržaj ukupno 4. Dodatka ugovora o kreditu.

Tužitelj je naveo da mu je novac bio potreban za kupnju stana, da mu je cilj bio što prije otplatiti kredit budući da je rastao tečaj CHF, radi čega se nije žalio niti obraćao tuženiku radi naplate naknada za djelomične prijevremene otplate kredita.

11. Ugovorene odredbe su ništetne, ako su ugovorene protivno načelu savjesnosti i poštenja, a što je uzrokovalo znatnu neravnotežu na štetu potrošaća, a to proizlazi i iz Odluke Vrhovnog suda RH, br. Rev-673/23 do 13.2.2024.g. Iz iste proizlazi da "sud ocjenu o tome da je odredba potrošačkog ugovora kojom se ugovara naknada za obradu kredita, uzrokovala suprotno načelu savjesnosti i poštenja znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, u smislu odredbe čl. 81. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača ne može temeljiti isključivo na tome da se radi o odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i da trgovac (tuženik), nije dokazao stvarne troškove koje imao prilikom obrade kredita, već je sud prilikom provođenja testa nepoštenosti dužan uzeti u obzir je li odredba jasna i lako razumljiva te lako uočljiva (zahtjev transparentnosti), te druge okolnosti kao što su narav robe ili usluge koji predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, te ostale ugovorne odredbe u smislu čl. 81. st. 1. ZZP u svezi čl. 83. i 85. ZZP".

Tužitelj je naveo kako mu je ugovor predočen već unaprijed sastavljen i da nije mogao pregovarati o bilo kojoj ugovornoj odredbi pa niti o odredbi koja se je ticala

naknade za obradu kredita, jer je te troškove tuženik trebao predočiti tužitelju prije potpisivanja kredita, a to tuženik nije učinio radi čega njegovo postupanje nije savjesno niti pošteno.

12. Neosnovan je tuženikov prigovora zastare potraživanja tužitelja budući da iz pravnog shvaćanja Vrhovnog suda RH br. SU-IV-47/2020-2 od 30. siječnja 2020.g., zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO/05, kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Naime, ništetnost ugovorne odredbe čl. 12. st. 3. Ugovora o kreditu proizlaze zbog protivnosti prisilnim propisima i to odredbi čl. 96. Zakona o zaštiti potrošača (NN.79/07), odnosno da je ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca, te zbog toga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj, a poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca, o čemu se je u svom iskazu očitovao i tužitelj kao stranka, a koji iskaz je sud prihvatio.

13. U tijeku postupka na pripremnom ročištu od 3. lipnja 2026.g., tuženik je naveo da u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva ne čini spornim da bi po 2. Dodatku ugovora o kreditu od 3.11.2010.g. bila naplaćena naknada za djelomičnu prijevremenu otplatu od 73,11 EUR-a po 3. Dodatku ugovora o kreditu od 28.1.2013.g., radi djelomične prijevremene otplate kredita da je naplaćena naknada u iznosu od 33,18 EUR-a, po 4. dodatku od 4.3.2013.g. da je naplaćena naknada za djelomičnu prijevremenu otplatu u iznosu od 41,67 EUR-a, međutim što se tiče naknade po 1. Dodatku od 10.7.2010.g., u iznosu od 33,55 EUR-a, da zbog činjenice proteka zakonskog roka čuvanja dokumentacije tuženik ne raspolaže kompletnom dokumentacijom, te se ne može nedvojbeno utvrditi dali je ta naknada po prvom dodatku naplaćena ili nije, radi čega je sud naložio tužitelju da dostavi dokaz o izvršenoj uplati predmetne izlazne naknade po prvom Dodatku ugovora o kreditu u iznosu od 33,55 EUR-a, te je tužitelj po punomoćnici podneskom od 10.6.2026.g. i prilogom tom podnesku (str. 122 i 124 spisa) navedeno da je pregledom uplata po kreditu na dan 6.5.2019.g., proizlazi da je dana 1.7.2010.g. uplaćeno 24.510,06 kn, a koji iznos sukladno Informativnom obračunu tuženika uključuje i predmetnu naknadu, odnosno da tužitelj time čini nespornim da je dana 1.7.2010.g. uplatio predmetnu naknadu u iznosu od 252,80 kn, odnosno 33,55 EUR-a.

Predmetni podnesak s djelomičnom prijevremenom otplatom kredita na dan 1.7.2010.g. dostavljen je tuženiku te je zamj. pun. tuženika na pripremnom ročištu od 14. srpnja 2026.g., (str. 128 spisa) naveo da je tužitelj dostavio dokaz o uplati izlazne naknade i u iznosu od 33,55 EUR-a, slijedom čega visina tužbenog zahtjeva tužitelja nije sporna, radi čega sud nije provodio dokaz knjigovodstveno-financijskim vještačenjem.

13.1. Nadalje, uvidom u presliku predmetnog ugovora o kreditu od 10.1.2007.g., vidljivo je da je na stranici 4 i 5, je uglavljena odredba tj. čl. 10. i odredba čl. 12.8., koja nije lako uočljiva, a iz kojih proizlazi da se tužitelj obvezuje da kao korisnik kredita može vratiti kredit i prije roka određenog u točki 7.1. tog ugovora u cijelosti ili

djelomično sukladno aktima banke, ali je o tome dužan unaprijed obavijestiti banku i tu tom slučaju je dužan platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita u visini utvrđenoj aktima banke važećim na dan prijevremene otplate. Isto tako na stranici 5. člankom 12.8. tužitelj je kao korisnik kredita i ugovorna strana izjavio da je upoznat s Općim uvjetima poslovanja PBZ d.d. s građanima i da pristaje na njihovu primjenu. Ugovorne strane su suglasne da se, na sve što nije regulirano ovim ugovorom primjenjuju Opći uvjeti poslovanja PBZ d.d. s građanima, ostali akti banke kojima je regulirano kreditiranje građana te da prihvaća sve njihove izmjene i dopune o čemu će ga banka izvijestiti putem svojih distribucijskih kanala.
Uzimajući u obzir iskaz tužitelja kao stranke te imajući u vidu te ugovorne odredbe na stranici 4 i 5. Ugovora, sud smatra da te odredbe tužitelju nisu bile jasne niti razumljive, a niti su bile lako uočljive, te se je tužitelj u svom iskazu očitovao da mu tuženik nije pojasnio sadržaj tih odredaba, odnosno nije mu pojasnio točne i razumljive kriterije temeljem kojih je predmetne naknade utvrdio, radi čega tužitelj nije mogao procijeniti ekonomske posljedice prihvaćanja tih odredaba potpisom ugovora, kao i potpisom 4. Dodatka ugovora o kreditu i to članaka 5. tih dodataka, a u kojim člancima stoji da je korisnik kredita dužan banci platiti naknadu za djelomičnu prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 1 % od uplaćenog iznosa.

Predmetne ugovorne odredbe su nepoštene i ništetne, te je i tuženik kao ugovorna strana koji je bio sastavljač tipskog ugovora i dodataka ugovoru, odgovorna osoba za ugovaranje nepoštenih i ništetnih ugovornih odredbi nametnutih tužitelju kao potrošaču bez mogućnosti pregovaranja, radi čega je tuženik nepošteni stjecatelj.

14. Kako je ovaj sud utvrdio da je tuženik došao do financijskih sredstava temeljem ugovorne odredbe koja je utvrđena ništetnom, a budući se radi o pravnoj osnovi koja je postojala i otpala, to se u predmetnoj stvari radi o stjecanju bez osnove u smislu odredbe čl. 1111. ZOO. Stoga je tuženik kao stjecatelj tog novčanog iznosa dužan tužitelju kao ovlašteniku prava na povrat stečenog bez osnove vratiti plaćene iznose, pa sud nalazi osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja.

15. Kao što je naprijed navedeno, tužitelj u svojstvu stranke naveo je u svom iskazu da je Ugovor o kreditu, kao i 4. Dodatka ugovora o kreditu dobio na potpis na unaprijed pripremljenom obrascu, te da nije imao mogućnost pregovarati, niti ga je tuženik upoznao s troškovima obrade kredita i troškovima djelomične prijevremene otplate kredita.

Odredba čl. 10. i čl. 12. točka 8. Ugovora o kreditu br. 9012216579, od 10.1.2007.g., kao i odredbe čl. 5. prvog Dodatka ugovora o kreditu od 9.7.2010.g., odredba čl. 5. drugog Dodatka ugovora o kreditu od 3.11.2010.g., odredba čl. 5. trećeg Dodatka ugovora o kreditu od 28.1.2013.g., te odredba čl. 5. četvrtog dodatka ugovora o kreditu od 4.3.2013.g., su nepoštene i ništetne, budući da je tuženik sastavio predmetni ugovor i Dodatke ugovora o kreditu, da se radi o ugovoru i četiri Dodatka, čiji je sadržaj unaprijed bio pripremljen, da tužitelju kao potrošaču nije dana mogućnost pregovaranja, radi čega su te ugovorne odredbe nepoštene i ništetne, a tuženik je nepošteni stjecatelj, jer tužitelj nije mogao procijeniti ekonomske posljedice prihvaćanja tih odredaba potpisom ugovora i 4 Dodatka ugovora o kreditu, te kao što je i sam u svom iskazu naveo da se je radilo o sistemu "uzmi ili ostavi".

16. Odluka o zateznoj kamati na dosuđeni iznos teče od dospijeća, pa do konačne isplate, sukladno odredbi čl. 1115. ZOO, a po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st.2.

ZOO-a, ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, dalje: ZOO),
jer je tuženik kao sastavljač predmetnog Ugovora o kreditu i 4. dodatka ugovora o kreditu, nepošteni stjecatelj zbog čega je isti dužan platiti zateznu kamatu od dana stjecanja.

17. Sukladno odredbi čl. 154. st.1. ZPP u vezi s odredbom čl. 155. ZPP, a uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora prema tužbenom zahtjevu, valjalo je tužitelju priznati troškove u ukupnom iznosu od 663,72 EUR-a, a koji trošak se odnosi na sastav tužbe po punomoćniku odvjetniku prema važećoj odvjetničkoj tarifi u iznosu od 50,00 EUR-a, za sastav podneska od 22. 10.2025.g., u iznosu od 50,00 EUR-a, zastupanje na ročištu od 3.6.2026.g. u iznosu od 50,00 EUR-a, sastav podneska od 10.6.26. u iznosu od 50,00 EUR-a, zastupanje na ročištu od 14.7.26.g., u iznosu od 50,00 EUR-a, zastupanje na ročištu od 2.10.2026.g., u iznosu od 50,00 EUR-a, za pristup na ročište za objavu presude u iznosu od 25,00 EUR-a, (Tbr. 9. st. 1 i 3. odvjetničke tarife), što iznosi 325,00 EUR-a, PDV od 25 % što iznosi 81,25 EUR-a, sudska pristojba na tužbu u iznosu od 8,84 EUR-a, sudska pristojba na presudu u iznosu od 30,00 EUR-a, što ukupno iznosi 445,09 EUR-a, putni trošak radi uporabe vlastitog automobila na relaciji ČK-KC-ČK, 3.6.2026.g., u iznosu od 58,30 EUR-a, te za dane 14.7.26., 2.10.26., od po 58,30 EUR-a, što iznosi 174,90 EUR-a, te pripadajući PDV od 25 % koji iznosi 43,73 EUR-a, odnosno novčani iznos od 218,63 EUR-a, koji zajedno sa troškom od 445,09 EUR-a, iznosi 663,72 EUR-a, a koji trošak je tuženik dužan platiti tužitelju zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po čl. 29. ZOO-a, a koja teče od dana donošenja ove presude pa do isplate.

18. Radi gore izloženog presuđeno je kao u izreci.

Koprivnica, 29. listopada 2026.

Sutkinja

Marija Grgešić

MARIJA GRGEŠIĆ

Elektronički potpisano: 29.10.2026T13:10:38 (UTC:2026-10-29T12:10:38Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 9bc4c3b7-732a-45ea-b60c-f62dc69ba4bf
Općinski sud u Koprivnici

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba županijskom sudu u roku od 15 dana, od dana dostave presude ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude, a podnosi se putem ovog suda u tri istovjetna primjerka.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:

1. Odvj. Andreja Štefan, Čakovec.
2. Odvj. Goran Suić, Zagreb.

Broj zapisa: **9-3088f-624a4**

Kontrolni broj: **05ce0-94bd6-3928e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.